

Wobec braku definicji należytej staranności w Prawie o ruchu drogowym, trzeba posłużyć się regulacją zawartą w art. 355 § 2 k.c., wiążącą należyłą staranność wymaganą od podmiotów gospodarczych z zawodowym charakterem prowadzonej działalności. Tak więc podmiot wykonujący przewóz jest zobligowany do staranności wymaganej od przewoźnika, czyli staranności profesjonalisty – stwierdził NSA w wyroku z dnia 10 października 2019 r., sygn. akt: II GSK 2484/17.

Sąd wskazał, że w zakresie dochowania przez przewoźnika należytej staranności w realizacji czynności związanych z przejazdem w związku z uchybieniami dotyczącymi przekroczenia parametrów wysokości i szerokości pojazdu, to na przewoźniku spoczywa obowiązek ustalenia, czy nie zostały przekroczone dopuszczalne wymiary przewożonego ładunku. Miarą należytej staranności nie może być niewiedza przewoźnika co do wysokości i szerokości pojazdu. Podjęcie się przewozu pomimo braku przekonania, że pojazd nie narusza dopuszczalnych norm świadczy o niedochowaniu należytej staranności i nie pozwala na uwolnienie przewoźnika od odpowiedzialności za przejazd pojazdem nienormatywnym. W każdym przypadku przed rozpoczęciem przewozu przewoźnik powinien podjąć wszelkie możliwe w danej sytuacji działania zmierzające do sprawdzenia i upewnienia się czy nie doszło do przekroczenia dopuszczalnej wysokości i szerokości pojazdu wraz z ładunkiem. Tego rodzaju działań strona skarżąca w rozpoznawanej sprawie nie podjęła.

W niniejszej sprawie podkreślić także należy, że skoro podmiotem wykonującym przewóz był skarżący, to bez znaczenia z punktu widzenia oceny dołożenia należytej staranności przez przewoźnika, pozostaje treść umowy cywilnoprawnej zawartej pomiędzy przewoźnikiem a podmiotem zlecającym ten przewóz. Z akt sprawy nie wynika aby podmiot zlecający przewóz był odpowiedzialny za zachowanie przez pojazd, którym przewóz miał być wykonany parametrów dotyczących wysokości i szerokości. Jak już wyżej wskazano obowiązek taki spoczywa na przewoźniku, którym był skarżący.